

IVN ZUID-KENNEMERLAND, VER VAN HUIS.....

Het Noord-Hollandse IVN Zuid-Kennemerland organiseert jaarlijks zo'n 20 werkdagen in eigen omgeving, maar is ook al 30 jaar actief met het organiseren van natuurwerkdagen buiten hun provincie. De laatste 12 jaar steken ze stevast met een groep van ongeveer 30 personen ook de handen uit de mouwen in Limburg. Tradities die in ere gehouden moeten worden.

LIEFDE VOOR LIMBURG

"We kennen al een lange geschiedenis van werken in de natuur en we vonden het destijds gewoon een goed en vooral leuk idee om een weekendje elders in Nederland aan de slag te gaan. Zo zijn we al op veel plaatsen in Nederland geweest. In Limburg zijn we gestart bij Staatsbosbeheer met hakhouterstel op de Dolsberg bij Wijlre, maar de laatste jaren is het eigenlijk altijd vaste prik bij Het Limburgs Landschap." Aan het woord Marc van Schie die voor IVN Zuid-Kennemerland de werkweekenden organiseert. "We zijn het grootste deel gewoon lekker buiten in de natuur aan

het werk, maar er blijft natuurlijk ook tijd over om te wandelen en te genieten van Zuid-Limburg. Het merendeel van onze natuurwerkers is boven de 50 en een enkele zelfs al begin 80. Ze komen uit de buurt van onze IVN; uit Alkmaar, Hoofddorp, Amsterdam en Zandvoort, maar ook verder van huis zoals Emmeloord, Assen en zelf helemaal uit Friesland. Maar ook enkele leden van IVN Maas en Niers, uit het uiterste noorden van Limburg, sluiten elk jaar tijdens deze natuurwerkdagen aan," vervolgt Marc. "We komen aan op donderdagochtend en beginnen meteen in de middag met de eerste onderhoudsklus. Op vrijdag en zaterdag werken we de hele dag tot een uur of drie. In de avonden worden we bijgepraat met presentaties over bijvoorbeeld de Maasheggen en de geologie van Zuid-Limburg."

JURASSIC PARK

"Op donderdagmiddag zijn we begonnen in de Curfsgroeve. Als je daar voor de eerste keer komt en je wordt voor de grote ijzeren toegangspoort welkom geheten door

boswachter Gijs Ketelaars en dan uiteindelijk door de lange ondergrondse tunnel de Curfsgroeve binnen loopt, krijg je associaties met Jurassic Park." Niet zo'n vreemde gedachte, want in de groeve ga je miljoenen jaren terug naar de tijd van mosasaurussen. Maar veel groter als de Nederlandse landgeiten, die de vegetatie in toom moeten houden, zul je hier niet tegenkomen.

"We verwijderen hier vooral opslag en halen de takken van de hellingen. Dit jaar was het Curfsgroeve, volgend jaar doen we dan weer groeve 't Rooth. De Curfsgroeve en ook groeve 't Rooth is na de mergelwinning teruggegeven aan de natuur en heeft zich ontwikkeld tot een uniek natuurgebied met bijzondere flora en fauna. Zonder beheer zou de groeve dichtgroeien met bos en zou al dat moois verdwijnen. Op de zonnige kalkhellingen leven bijvoorbeeld heel veel bijensoorten, maar ook het zien van de geelbuikvuurpadden in een van de vele plasjes in de groeve is ook altijd een juichmomentje."

ZAGEN VOOR MUIZEN

Een vast onderdeel van het programma is ook het zagen in enkele ruilverkavelingsbosjes bovenop de Bemelerberg. De aanplant is allemaal van dezelfde leeftijd en de bomen staan keurig in rijtjes. "De regen kan ons niet beletten om ook hier gewoon aan de slag te gaan. We zagen hier niet zomaar, maar voor een bijzondere soort, de eikelmuis. Die komt nog maar op een paar plekken in Limburg voor. Het is zeker geen soort die van een aangeharkt landschap houdt, maar juist van rommelige overhoekjes, hoogstamboomgaarden, houtwallen en braam- en meidoornstruwelen. Ze hebben er een hekel aan om over de grond te lopen. Door hier bomen te kapen en zorgen dat het bosje veranderd in een

mikado van over elkaar liggende bomen met takkenhopen kunnen de eikelmuisen dan ook hier rondscharrelen."

HOOG[S]TE-PUNT

"Het hoogtepunt van het programma is toch echt wel het onderhoudswerk in het hazelaarsstruweel bij het Eyserbos. In de overgangszone van het grasland naar het bos halen we een deel van de opslag van sleedoorn en hazelaar weg om zo weer voldoende ruimte en zonlicht in de bosrand te maken voor orchideeën. Onze werkzaamheden leveren ook nog eens hele mooie resultaten op. In de afgelopen jaren is bijvoorbeeld het bleek bosvogeltje behoorlijk toegenomen. Maar ook andere soorten doen het goed, het aantal eitjes van de sleedoorn-

pages laten ook een sterke stijging zien. We doen dit nu al jaren en volgend jaar sluit gelukkig ook de orchideeënwerkgroep weer bij ons aan. Daar zijn we blij mee, want orchideeënbeheer komt zeer nauwkeurig," geeft een enthousiaste Marc aan.

Het oog wil natuurlijk ook wat. "Bovenop bij het Eyserbos heb je met dit fraaie zonnige herfstweer een wijds uitzicht over het Geuldal tot in België en Duitsland aan toe, misschien wel het mooiste uitzicht van heel Zuid-Limburg? Lekker buiten bezig zijn en genieten van de omgeving, wat wil een mens nog meer?

TEKST: HENK HEIJLIGERS

FOTO'S: BENNIE MUSTERS

